

بازگشت فیلم های کوتاه به پرده نقره ای با طرح «قرار»

انجمن سینمای جوانان ایران با هدف حمایت از سینمای کوتاه و گسترش مخاطبان این حوزه، از آغاز دور جدید ارکان های ویژه با عنوان طرح «قرار»، از شنبه ۱۶ خرداد ماه خبر داد. در این طرح که با شعار «سه فیلم با یک بلیت» اجرا می شود، منتخب آثار فیلم کوتاه در سی سالن سینما

و پردیس سینمایی در ۲۹ شهر کشور به روی پرده می رود. طبق برنامه ریزی صورت گرفته، این ارکان ها در روزهای شنبه، دوشنبه و چهارشنبه هر هفته و در بازه زمانی ساعت ۱۶ تا ۱۷ میزبان علاقه مندان خواهند بود. در نخستین گام از اجرای این طرح، سه اثر «تخطی» به کارگردانی میکائیل دبانی، «سرود کلنل» ساخته سجاد مشتاق هنرمند مشهدی و «های کبی» به کارگردانی محمد رحمتی برای ارکان انتخاب شده اند. انجمن سینمای جوانان ایران به منظور تسهیل دسترسی مخاطبان و تشویق به تماشای آثار کوتاه، بلیت های این ارکان را با تخفیف ۵۰ درصدی ارائه می کند. علاقه مندان می توانند از روز جمعه ۱۵ خرداد ماه، برای تهیه بلیت به سامانه های آنلاین «گیشه ۷»، «سینما تیکت»، «ایران تیک» و «آی تیکت» مراجعه کنند.

چارسوق هنر

«گلوبند» علیرضا قربانی منتشر شد

تازه ترین تک آهنگ علیرضا قربانی، خواننده موسیقی کلاسیک ایران، در قالب یک اثر ملی - میهنی به نام «گلوبند ایران» با شعری از حسین غیثانی منتشر شد. به گزارش خبرگزاری مهر، «گلوبند ایران» در قالب یک اثر ملی - میهنی با ترانه ای از حسین غیثانی، آهنگ سازی حسام

ناصری و تهیه کنندگی محسن خباز پیش روی مخاطبان قرار گرفت. علیرضا قربانی در توضیح این قطعه نوشته است: «وطن همان جایی است که ما نبوده ایم و بوده است و ما خواهیم رفت و خواهد ماند و ای کاش آیندگان بدانند ما همان هایی بودیم که غم ایران بسیار خوردیم. سخت بر ما گذشت، ولی کوتاه نیامدیم که «ایرانمان» است، جانمان است. قطعه «گلوبند ایران» که امروز تقدیم شما می شود پس از ماه ها فکر و خیال متولد شد، فکر اینکه چه باید کرد یا اصلا چه نباید کرد و در نهایت این گونه شد که دلمان تنگ است برای «مردم ایران» و نگاهمان به «ایران» است، سرزمینی که بوده است از گذشته تاریخ و خواهد ماند به عزت و افتخار در آینده تاریخ. چشم انتظار دیدارهای مجدد...»

انتشار اثر محسن چاوشی برای تکریم بیماران صعب العلاج

«مریض تخت آخری» عنوان یکی از تازه ترین آثار محسن چاوشی، خواننده موسیقی پاپ، است که با هدف تکریم و تلاش برای راه اندازی پویشی برای تأمین هزینه بیماران صعب العلاج در دسترس مخاطبان قرار گرفت.

به گزارش خبرگزاری مهر، محسن چاوشی خواننده موسیقی پاپ که طی ایام جنگ تحمیلی سوم حضور فعالی در پویش ها و فعالیت های مردمی مرتبط با این روزها داشت، به تازگی و در ادامه اقدامات خیرخواهانه خود در راه اندازی پویش های مختلف، تک آهنگ جدیدی به نام «مریض تخت آخری» را به پاس همراهی و حضور مردم در پویش «سهام تواز یک لبخند» پیش روی مخاطبان قرار داد.

سینماها غروب روز عید غدیر فعال خواهند بود

به گزارش خبرگزاری تسنیم، مدیر کل روابط عمومی سازمان سینمایی گفت: هر سال سینماها در روز ۱۴ و ۱۵ خرداد تعطیل بودند، اما امسال به دلیل هم زمانی با عید سعید غدیر خم از ساعت ۱۸ تا ۲۱ تعطیل خواهد داشت. وی افزود: سینماهای سراسر کشور در روزهای ۱۴ و ۱۵ خرداد تا ساعت ۱۸ تعطیل و بعد از آن میزبان مخاطبان خواهند بود.

زمان پخش فصل دوم سریال «بامداد خمار» اعلام شد

فصل دوم سریال «بامداد خمار» به کارگردانی نرگس آبیار آماده پخش شده و در صف انتشار قرار دارد. فصل یک شامل سیزده قسمت بود که آخرین قسمت آن اوایل دی ماه منتشر شد.

سریال «بامداد خمار» بر اساس رمان فتانه حاج سیدجوادی که از کتاب های پرفروش و محبوب بازار نشر ایران است، به وسیله حسین کبیایی به فیلم نامه تبدیل شده و نرگس آبیار آن را کارگردانی کرده است. این داستان با محوریت روایت سرگذشت دختری از خانواده ای مرفه به نام محبوبه پیش می رود که عاشق جوانی نجار (رحیم) از طبقه فرودست در ایران اواخر دوره قاجار می شود.

۵ فیلم پروانه ساخت گرفتند

شورای پروانه فیلم سازی در جلسه اخیر، با ساخت پنج فیلم سینمایی موافقت کرد. به گزارش ایلنا، فیلم نامه های «سیگنال سرد» به کارگردانی علیرضا امینی، «شایان افشردی» به کارگردانی نوینسندی مسعود یزدانی فر، «عالیه خانوم» به کارگردانی امیر شیرمحمدی پروانه ساخت دریافت کردند. همچنین فیلم نامه های «شاهین باز» به کارگردانی و نویسندگی مجید فدائی و پویانمایی «دختر دلبر» به کارگردانی و نویسندگی صدیقه بهمن پور موافقت شورای پروانه فیلم سازی سینمایی را دریافت کردند.

شنبه ۱۳ خرداد ۱۳۹۷ شماره: ۳۳۷

گفت وگو با استاد محمد حسین خیرآبادی که از هنر ریشه دار سفالگری می گوید

هنری از جنس آب، خاک، آتش و هویت ایرانی

طین همتی

ترکیب آب و آتش و خاک از گذشته تا امروز، هنر ماندگاری را خلق کرده است که به آن سفالگری می گویند. هنری که ریشه در نخستین تجربه های زیست انسان دارد و هنوز هم، در هیاهوی زندگی

ظرفیت بی پایان برای بیان احساس و خاطره

این هنرمند پیشکسوت مشهدی درباره چگونگی آغاز علاقه اش به سفالگری می گوید: رابطه ام با سفالگری از جایی شروع شد که برای نخستین بار خاک را در دست گرفتم و دیدم چطور زیر انگشتانم جان می گیرد. همان جافهمیدم که این ماده خام، ظرفیت بی پایان برای بیان احساس و خاطره دارد. در مجسمه سازی، حجم و فرم روایتگر احساساتی می شوند که گاهی کلمات از بیانشان ناتوان هستند. تمام تلاشم در این حرفه این است میان فرم، احساس و معنا تعادلی برقرار کنم و الهام خود را از طبیعت، فرهنگ و تجربه های شخصی بگیرم. به گفته خیرآبادی، الهام برایم از ترکیب سه منبع طبیعت، فرهنگ و تجربه های شخصی می آید. طبیعت با فرم بی نقص خود همیشه الهام بخش من بوده است. از سوی دیگر، پیشینه غنی سفالگری ایرانی و نقوش سنتی آن همواره منبعی از اصالت و هویت بوده اند. در کنار این دو، تجربه های شخصی و احساسات درونی نقشی مهم در شکل گیری آثارم دارند.

این هنرمند مشهدی معتقد است: سفالگری برای او تنها یک هنر نیست، بلکه نوعی فلسفه زندگی است. وقتی سال ها با خاک زندگی می کنی، این هنر وارد نگاه و احساس تو می شود. سفالگری به من صبر، تمرکز و آرامش یاد داده است؛ در دنیایی که با سرعت پیش می رود، این هنر یادمان می آورد باید با تأمل پیش رفت. از توده ای خاک ساده می توان اثری آفرید که احساس و اندیشه انسان را منتقل کند؛ همین زنده ماندن و ارتباط با طبیعت باعث شده سفالگری برایم همیشگی بماند.

سبک شخصی؛ تلفیق فرم و معنا

به گفته خیرآبادی، در آثارم ترکیبی از فرم گرایی و بیان مفهومی دیده می شود؛ فرم برای من فقط زیبایی ظاهری نیست، بلکه زبانی برای انتقال احساس و روایت است. در آثار سفالی معمولاً جنبه کاربردی هم وجود دارد، اما تلاش می کنم در هر اثر، هویت و نگاه هنری خاصی حضور داشته باشد. در مجسمه ها فرم وسیله ای برای بیان اندیشه یا حس است و روایتی خاموش از دنیای درونی هنرمند است.

این هنرمند سفالگری رفتار از یک حرفه توصیف کرد و گفت: سفالگری هنر حضور و آرامش است. این هنر فقط به شما یاد نمی دهد که یک ظرف یا مجسمه بسازید؛ بلکه به شما کمک می کند تا بخشی از خودتان، صبورتر، متمرکزتر و خلاق تر از خودتان را بسازید. اگر با عشق در این مسیر قدم بگذارید، خاک همیشه چیزی برای اضافه کردن به روح شما خواهد داشت.

ترکیب سنت و نگاه نو، سفالگری را ماندگار می کند

وی در ادامه درباره تفاوت های رویکردهای مختلف در سفالگری توضیح می دهد: سفالگری سنتی بر اصالت، انتقال دانش نسل به نسل و پیوند با فرهنگ بومی استوار است. سفالگری امروزی و دست ساز معاصر بیشتر بر خلاقیت فردی و نگاه پیشینه هنرمند تکیه دارد و از تجربه گرایی و ترکیب مواد مختلف بهره می برد. اما سفالگری صنعتی بیشتر به تولید انبوه و دقت تکنولوژیک تکیه دارد و روح دست ساز بودن در آن کم رنگ تر می شود. حفظ روح دست ساز بودن، احترام به پیشینه فرهنگی و تکنیک های اصیل ضروری است. اما در عین حال طراحی و ارائه آثار باید با نیازهای امروز و زبان معاصر هماهنگ شود. ترکیب سنت و نگاه نو، همان چیزی است که سفالگری را زنده و ماندگار می کند.

سنت و معاصریت؛

زکن در مسیر خلق اثر خیرآبادی معتقد است: هنر زمانی می تواند در زندگی مردم باقی بماند که میان ریشه های سنتی و نیازهای مخاطب امروز تعادل برقرار کند. اگر هنر نتواند با زمانه گفت وگو کند، به تدریج از زندگی مردم فاصله می گیرد. از طرفی اگر

مدرنیته، روایتگر آرامش، صبوری و بازگشت به اصل خویشتن است. سفالگری تنها شکل دادن به گل نیست؛ گفت وگویی میان دست و اندیشه. سنت و امروز است. در همین راستا به گفت وگویی اختصاصی با محمد حسین خیرآبادی هنرمند، مدرس سفال و مجسمه سازی در مشهد نشستیم؛ کسی که سال هاست خاک را به زبان می آورد و تجربه و آموزش را در کنار خلق اثر پیش می برد. این گفت وگو نتگاهی

به مسیر شخصی او در هنر، جایگاه سفالگری در مشهد امروز، چالش ها و ظرفیت های آموزش این هنرکهن در روزگار معاصر دارد. خیرآبادی از هنرمندان و مدرسین با سابقه حوزه سفالگری، سرامیک و مجسمه سازی است که بخش قابل توجهی از عمر خود را صرف آموزش هنر در هنرستان های آموزش و پرورش کرده است.

تفاوت میان تولید انبوه کارخانه ای و هنر اصیل دست ساز، یکی از نیازهای ضروری امروز برای حمایت از اقتصاد هنر است.

ازبده تا کوره؛ سفالگری فراتر از یک فرایند فنی خیرآبادی روند خلق یک اثر سفال را مسیری چندمرحله ای و عمیق می داند و می گوید: ساخت یک اثر سفالی فقط یک کار فنی نیست؛ این مسیر از ایده و احساس آغاز می شود و مرحله به مرحله به تولد یک اثر کامل می رسد. هر بخش از این روند اهمیت خودش را دارد و کوچک ترین بی دقتی می تواند نتیجه نهایی را تحت تأثیر قرار دهد.

این هنرمند انتخاب خاک را نقطه آغاز کاری می داند و توضیح می دهد: نوع خاک بسیار مهم است، چون هر خاک شخصیت و رفتار خاص خودش را دارد. بعضی خاک ها برای حجم سازی و مجسمه سازی مناسب تر و بعضی برای کارهای ظریف یا کاربردی مناسب هستند. پیش از شروع، خاک را از نظر نرمی، انعطاف و تحمل حرارت بررسی می کنیم تا با ایده ذهنی ام هماهنگ باشد.

ترکیب مهارت های سنتی با تکنیک های جدید خیرآبادی در روند کار خود همچنان از روش های سنتی مانند چرخ کاری و ساخت دستی استفاده می کند، اما معتقد است: بهره گیری از امکانات جدید نیز ضروری است.

در کنار تکنیک های سنتی از لعاب های به روز و ابزارهای امروزی هم استفاده می کنم تا کیفیت و دوام آثار با استانداردهای امروز هماهنگ باشد.

حضور در فضای دیجیتال و بازاربایی نوین این هنرمند درباره تأثیر فناوری بر سفالگری می گوید: ابزارهای جدید نقش مکمل دارند، اما جایگزین هنر دست نیستند. وجود کوره های دیجیتال یکی از مهم ترین تحولات این حوزه است. کنترل دقیق دما و زمان بندی در آن باعث شده پخت آثار قابل پیش بینی تر شود، خطا کاهش پیدا کند و نتیجه لعاب ها یکپارچه تر باشد. قطعاً فناوری باید در خدمت هنر باشد، نه حاکم بر آن. بخش اصلی سفالگری همان ارتباط انسانی با خاک، احساس و خلاقیت است؛ چیزی که هیچ فناوری ای نمی تواند جایگزین آن شود. او همچنین به نقش حیاتی فناوری در معرفی آثار اشاره کرد و افزود: هنرمند امروز فقط تولیدکننده نیست؛ او باید بتواند برند شخصی خود را بسازد و در فضای دیجیتال حضور فعال داشته باشد. آموزش در زمینه فروش آنلاین و ارائه حرفه ای آثار، از مهارت هایی است که هنرمندان برای بقا در بازار امروز به آن نیاز مبرم دارند.

ضرورت ایجاد فضاهای تخصصی برای نمایش و فروش آثار این مدرس پیشکسوت، کمبود بسترهای نمایشگاهی را یکی دیگر از موانع رشد این هنر بیان کرد و گفت: ما هنرمندان خلاق بسیاری داریم که آثار ارزشمندی تولید می کنند، اما فضای کافی برای دیده شدن این آثار وجود ندارد. تعداد نگارخانه های تخصصی و بازارهای دائمی هنرهای دست ساز بسیار محدود است. این موضوع باعث شده ارتباط مستقیم و مستمر میان هنرمند و مخاطب آن طور که باید شکل نگیرد. خیرآبادی درباره ارزش واقعی آثار هنری تأکید می کند؛ گاهی مخاطب اثر دست ساز را با محصولات صنعتی مقایسه می کند. در حالی که پشت هر اثر هنری ساعت ها تجربه، انرژی و آزمون و خطا نهفته است. فرهنگ سازی درباره

آموزش؛ استمرار زندگی در هنر این مدرس هنر سفالگری و مجسمه سازی با اشاره به علاقه زیاد او به آموزش هنرجویان بیان کرد: هر بار که هنرجویی برای اولین بار اثرش را از کوره بیرون می آورد، همان شوق و هیجان روزهای نخست برایم زنده می شود. انتقال تجربه و الهام به نسل های جدید، برای من ادامه حیات هنر است. وی آموزش را یکی از لذت بخش ترین بخش های مسیر هنری خود می داند و می گوید: تدریس برای من فقط انتقال تکنیک نیست؛ نوعی همراهی در مسیر شناخت احساس، صبر و خلاقیت است. وقتی آموزش می دهم، شوق روزهای اول یادگیری دوباره برایم زنده می شود.

صبوری؛ کلید طلایی موفقیت در سفالگری خیرآبادی به نوجوانان و جوانانی که در ابتدای این مسیر هستند، توصیه می کند: توصیه صمیمی من به جوانان این است که عجله نکنند. سفالگری هنری است که با صبر و تکرار رشد می کند. نباید با توقع رسیدن به نتیجه سریع وارد این کار شد؛ بلکه باید یاد گرفت که از خود مسیر و لمس خاک لذت برد. در سفالگری شکست بخشی از کار است. ترک خوردن اثر در مرحله خشک شدن یا تخریب آن در کوره، نشانه ناتوانی نیست، بلکه بخشی از

مسیر یادگیری است. مهارت در این رشته مانند رشد یک درخت، آهسته اما ماندگار است.

وی با تأکید بر اهمیت مشاهده و تمرین افزود: به دست هایتان اعتماد کنید، چون گاهی دست ها قبل از ذهن فرم را درک می کنند. همچنین در کنار کار عملی، دیدن آثار هنرمندان بزرگ دنیا برای تقویت سلیقه و شناخت فرم بسیار ضروری است. هنرجو باید یاد بگیرد که خودش را با کسی مقایسه نکند و هر روز تلاش کند تا از مرحله قبل خودش بهتر باشد.

لحظه ای که اعتماد به نفس متولد می شود

خیرآبادی به مهم ترین چالش های هنرجویان اشاره می کند و می گوید: در ابتدای مسیر، ارتباط گرفتن با خاک، کمبود صبر، کنترل فرم و حفظ تعادل، ترک خوردگی در مرحله خشک شدن و شناخت رفتار لعاب از چالش های اصلی هنرجویان است. بسیاری تصور می کنند با پایان فرم دهی کار تمام شده، در حالی که بخش حساس تازه آغاز می شود.

او آموزش را چنین توصیف می کند: زیباترین لحظه برای من زمانی است که هنرجو اولین اثر کامل و سالم خود را از کوره بیرون می آورد. آن حس اعتماد به نفس و شوق، ارزشمندترین بخش آموزش است. سفالگری در واقع آموزش مهارت های ذهنی مثل صبر، تمرکز و رها نکردن مسیر است.

مسیری رو به رشد با ظرفیت های بی پایان خیرآبادی وضعیت سفالگری در مشهد را امیدوارکننده می داند و می گوید: در سال های اخیر هنرمندان جوان و خلاق زیادی وارد این حوزه شده اند که به جریان های معاصر آشنا هستند. در کنار آن ها، استادان باتجربه نیز نقش مهمی در حفظ اصالت و انتقال دانش دارند. وی به محدودیت های زیرساختی اشاره می کند و می افزاید: با وجود آموزشگاه های فعال، هنوز تعداد کارگاه هایی که استانداردهای حرفه ای مانند کوره مناسب، فضای کافی و ابزار تخصصی داشته باشند محدود است و بسیاری از هنرمندان ناچارند تجهیزات شخصی تهیه کنند. این هنرمندان با اشاره به چالش های پیش روی هنرمندان این رشته بیان کرد: امروز یکی از جدی ترین دغدغه های هنرمندان، به ویژه نسل جوان، هزینه های سنگین تجهیزات و مواد اولیه است. افزایش قیمت کوره، خاک، لعاب و ابزارهای تخصصی باعث شده تا راه اندازی یا حفظ یک کارگاه مستقل برای بسیاری از علاقه مندان دشوار شود. فراهم کردن فضای مناسب کارگاهی و کوره استاندارد، امروز یک نیاز حیاتی در این حوزه است.

بازار فروش؛ چالش جدی سفال دست ساز وی درباره بازار کار این هنر دست ساز می گوید: استقبال مردم از آثار دست ساز بیشتر شده، اما نبود نگارخانه های تخصصی، رویداد های منظم فروش و سلطه تولیدات صنعتی، از چالش های اصلی بازار سفال در مشهد است. مردم باید بدانند یک اثر سفالی دست ساز نتیجه ساعت ها کار، تجربه و نگاه هنرمند است و تنها یک محصول کارخانه ای نیست و باید با این نگاه به صنایع دستی بنگرند.

این مدرس سفالگری اضافه می کند: مشهد با جمعیت بالا، حضور گردشگران و پیشینه فرهنگی می تواند به یکی از قطب های سفالگری هنری و معاصر کشور تبدیل شود. حمایت از کارگاه ها، برگزاری نمایشگاه ها و ایجاد فضاهای دائمی فروش می تواند این مسیر را هموار کند. من معتقدم اگر این ظرفیت ها جدی گرفته شوند، آینده روشنی در انتظار سفالگری مشهد خواهد بود.